

Σάββατο, 7 Μαρτίου 2011

Συνταξιούχοι – μέγαρο: σημειώσατε δύο

του Δημήτρη Φεργάδη

Δεν είναι απλά ένα σκάνδαλο. Είναι κάτι περισσότερο. Είναι παλιανθρωπιά. Είναι αναληθσία. Είναι ασέβεια. Είναι ύβρις.

Όταν στην Πάτρα κόβουν τη ΔΕΗ σε 90χρονο συνταξιούχο των 570€ και σταματάει απροειδοποίητα η συσκευή οξυγόνου που τον κρατάει στη ζωή (Ελευθεροτυπία 4/3/11) τότε τα σχόλια δεν περιττεύουν.

Κι όταν ακόμα πιο προκλητικά, ανάληγτα και απάνθρωπα, την ίδια ημέρα, ο Υπουργός Οικονομικών Γ.

Παπακωνσταντίνου με την «κατανόηση» και της Ν.Δ. «δωρίζουν» 95 εκ. € στο μέγαρο μουσικής (μικρά τα γράμματα παρακαλώ) για εξόφληση χρέους προς την Εθνική Τράπεζα, τότε όχι μόνο δεν σιωπάς αλλά αντιδράς. Δυναμικά. Ανατρεπτικά. Ανθρώπινα.

Και απαιτείς. Και διεκδικείς. Γιατί διαφορετικά συναινείς. Γίνεσαι συνένοχος. Γίνεσαι συνοδοιπόρος της πανάθλιας και αγύρτικης κυβερνητικής συμπεριφοράς.

Άρτον και θεάματα προσέφεραν οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες στους υπηκόους τους. Άρτον. Πρώτα και πάντα «τον άρτον ημών τον επιούσιον». Και στο ...Αμλετικό, τώρα, έρωτημα: «Να έχει κανείς ...μέγαρο ή να μην έχει» εμείς λέμε:: «Ας έχει... αν αυτό μόνο του λείπει».

Όμως...

Όμως προηγείται το ψωμί, το ενοίκιο, η ΔΕΗ του μεροκαματιάρη και του συνταξιούχου.

Και ακολουθεί, μακράν, το μέγαρο με την επιδειξιμανή φο και ριάλ αριστοκρατία του και τις συνακόλουθες παχυλές αμοιβές των ηχηρά απόντων από την καθημερινότητα του πολίτη μουσικών και super stars αοιδών της ντόπιας καλλιτεχνικής elit (ΣΣ... Σιωπή... Ησυχία.... μην ψάχνετε την υψηλή διανόηση... οικουρεί...)

Κι επειδή το ένα φέρνει το άλλο, ας έρθουμε και στους τελευταίους, όμως όχι και έσχατους, προκλητικούς σμπίρους των οδικών συμφερόντων αλλά μαζί και γεμάτους σοφιστειών λαλίστατους Ρέππα και Βούγια.

- Τι θέση πήρατε, κύριοι (τι να κάνουμε αυτό επιβάλλει η ευγένεια) κατά της «δωρεάς» προς το μέγαρο;

- Τι επιχείρημα προβάλλατε στον special one Παλακωνσταντίνου για να ακυρώσετε την προκλητική πρότασή του;

Θυμηθήκατε κάτι από τα ψεύτικα υποβολιμαία, τα προβοκατόρικα επιχειρήματα που είχατε για τους πολίτες του κινήματος «Δεν πληρώνω – Δεν πληρώνω»; Ή φρονίμως ποιούντες, βάλατε την ουρά στα σκέλια και ακολουθήσατε την προσφιλή σας τακτική: Μούγκα στη Στρούγκα; Τώρα λοιπόν θεωρείτε δίκαιο «ο κάτοικος του Βόλου, της Λάρισας», του Τυρνάβου και του Αχλαδοχωρίου Κοζάνης «να χρηματοδοτεί χώρους τους οποίους ποτέ δεν θα επισκεφθεί και απολαύσει» όπως το μέγαρο; Τι απαντάτε; Γιατί, όπως βλέπετε, σεβάσμιοι (;) πατέρες του έθνους, τα ψεύτικα επιχειρήματα έχουν κοντά ποδάρια.

Για όλα λοιπόν τα παραπάνω και για άλλα πολλά σχετικά, το παρόν δεν θα μπορούσε παρά να κλείσει με την γνωστή, τελευταία πάντα, φράση του Κικέρωνα στη Σύγκλητο: «Et preterea censeo Carthago delenda est». (Και μετά από αυτά η Καρχηδόνα πρέπει να καταστραφεί). Και σε ελεύθερα προσαρμοσμένη στο σήμερα μετάφραση: Να βγούμε από τους φόβους μας. Να εμπιστευθούμε και να στηρίξουμε με συνέπεια όλους αυτούς που επί σειρά δεκαετιών μάχονται αξιόπιστα για την καθημερινότητα των μη προνομιούχων, όπως του συνταξιούχου της Πάτρας. Διαφορετικά «δεν δικαιούμεθα δια να ομιλούμε» πάρεξκρυπτόμενοι.

Αναρτήθηκε από ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ στις [12:36 μ.μ.](#)

Ετικέτες [ΑΠΟΨΕΙΣ](#), [ΦΕΡΓΑΔΗΣ](#)